

O mijn Vader

Innig ♩ = 42-56

1. O mijn Va - der, die daar - bo - ven woont in heer - lijk -
 2. Met een wijs en heer - lijk oog - merk zondt Gij mij naar
 3. 'k Had ge - leerd te zeg - gen 'Va - der' door uw Geest, die
 4. Mag ik, als mijn proef - tijd om is, als mijn stof tot

heid en licht, wan - neer, ach! her - win 'k uw bij - zijn
 d'aar - de heen en ont - hieldt mij de her - inn' - ring
 werkt al - om, maar voor - dat der ken - nis sleu - tel
 d'aar - de keert, Va - der, Moe - der, U ont - moe - ten

en zie 'k weer uw aan - ge - zicht? Woond' in u - we
 aan mijn toe - stand in 't ver - leën. Maar toch: 'Gij zijt
 werd her - steld, wist 'k niet waar - om. Zijn daar - bo - ven
 in het rijk waar Gij re - geert? Als ik dan ge -

heil' - ge wo - ning een - maal niet mijn geest? Werd hij in zijn
 hier een vreemd' - ling', lispt' een fluist' - ring soms zo teer, en ik
 en - kel va - ders? Nee, dat schokt de re - de zwaar, want de
 heel vol - bracht heb al het werk door U ge - boën, wil dan

eer - ste, vroeg - ste kinds - heid niet ge - koes - terd aan uw zij?
 voel - de dan mijn her - komst uit een meer ver - he - ven sfeer.
 re - d' en d'eeuw' - ge waar - heid zeg - gen: 'k heb een Moe - der daar.
 toe - staan dat ik ko - me en voor eeu - wig bij U woon'.

Tekst: naar Eliza R. Snow (1804–1887)

Muziek: James McGranahan (1840–1907)

Romeinen 8:16–17

Handelingen 17:28–29 (22–31)